

Danielin kirja – sata kolmekymmentäyksi

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਹਕੀਕਤਾਂ ਤੱਕ: ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਦੇ ਸੂਤਰ ਜੋੜਨਾ

Jeff Pippenger

2024-03-12

Edellisissä artikkeleissa osoitimme, että milleriläiset tunnistivat täyttävänsä vertauksen kymmenestä neitsyestä, Habakukin toisen luvun sekä Hesekielin kahdennentoista luvun jakeet kaksikymmentäyksi–kaksikymmentäkahdeksan. Hesekielin jakeet osoittavat, että kun nämä kolme profeetallista kohtaa täyttyvät täydellisesti viimeisinä päivinä, ”jokaisen näyn vaikutus” täyttyy. Myös sisar White käsittelee tätä ilmiötä.

”Ilmestyskirjassa kaikki Raamatun kirjat kohtaavat toisensa ja päättyvät. Tässä on Danielin kirjan täydennys. Toinen on profetia, toinen ilmestys. Sinetöity kirja ei ole Ilmestyskirja, vaan se osa Danielin profetiasta, joka koskee viimeisiä päiviä. Enkeli käski: ’Mutta sinä, Daniel, lukitse nämä sanat ja sinetöi kirja lopun aikaan asti.’ Daniel 12:4.” Apostolien teot, s. 585.

Kymmenen neitsyen vertaus toistuu kirjaimellisesti sadan neljänkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen aikana, joka alkoi 11. syyskuuta 2001 ja päättyy, kun ovi suljetaan tyhmiltä neitsyiltä pian tulevan sunnuntailain yhteydessä. Tuona historian ajanjaksona jokaisen näyn vaikutus esitetään siinä, että ”kaikki Raamatun kirjat kohtaavat ja päättyvät”.

Olemme edellisessä artikkelissa rakentaneet ymmärryksen perustaa esittääksemme Daniel 11:n neljännessäkymmenennessä jakeessa kuvatun historian ulkoisen linjan, joka esittää maan pedon republikaanisen sarven poliittista historiaa. Tuo historia kulkee rinnakkain maan pedon todellisen protestanttisen sarven uskonnollisen historian kanssa. Olemme tunnistaneeet muutamia profeetallisia linjoja, jotka käsittelevät maan pedon republikaanista sarvea, ja sijoitamme nämä linjat sille profeetalliselle historianjaksolle, joka alkoi lopun aikana vuonna 1989.

Maapetoon profeetallinen ajanjakso, joka alkoi vuonna 1776 ja päättyi lopun aikana vuonna 1798, on se linja, jota aiomme käyttää pyrkimyksessämme saattaa yhteen kaikki ne linjat, jotka nyt vaikuttavat. Ajanjaksossa 1776–1798 on Alfa ja Omega -tunnusmerkki, sillä se alkaa ja päättyy lainsäädännölliseen toimeen, joka on kansakunnan puhumista.

”Kansakunnan puhuminen on sen lainsäädäntö- ja oikeusviranomaisten toimintaa.” Suuri taistelu, 443.

Maasta nousevan pedon ensisijainen ominaispiirre on sen puhuminen. Yhdysvaltain perustuslaki oli jumalallinen asiakirja, joka avasi ovet uskonnolliselle ja poliittiselle vapaudelle ja näin tehdessään nielaisi vainon ”tulvan”, jota Euroopan kuninkaat ja katolinen kirkko olivat harjoittaneet vuosisatojen ajan.

Ja käärme syöksi suustansa vettä naisen jälkeen kuin virran, saadakseen hänet virran vietäväksi. Mutta maa auttoi naista, ja maa avasi suunsa ja nieli virran, jonka lohikäärme syöksi suustansa. Ilmestys 12:15, 16.

Maan pedon vallan loppuvaiheessa, sen ollessa Raamatun profetian kuudes valtakunta, se puhuu jälleen, mutta silloin se puhuu lohikäärmeen tavoin panemalla toimeen sunnuntailain.

Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta; ja sillä oli kaksi sarvea niin kuin karitsalla, ja se puhui niin kuin lohikäärme. Ilmestys 13:11.

Maan peto alkoi kuudentena valtakuntana vuonna 1798, jolloin paaviudelta riistettiin sen voima.

”Ja kun paavius, voimansa menettäneenä, pakotettiin luopumaan vainosta, Johannes näki uuden vallan nousevan toistamaan lohikäärmeen ääntä ja jatkamaan samaa julmaa ja jumalanpilkkaavaa työtä. Tämä valta, viimeinen niistä, jotka käyvät sotaa seurakuntaa ja Jumalan lakia vastaan, kuvattiin pedolla, jolla oli karitsan kaltaiset sarvet.” Signs of the Times, November 1, 1899.

Vuonna 1798, kun paavius sai kuolinhaavansa, Yhdysvallat puhui, ja kuten aina Alfa ja Omegan kohdalla, alussa tapahtunut puhuminen ennakoi lopussa tapahtuvaa puhumista. Alien and Sedition Acts säädettiin laiksi vuonna 1798, ennakoiden niitä lakeja, jotka pannaan täytäntöön lopussa ja jotka koskevat laitonta maahanmuuttoa sekä tiedotusvälineitä.

Aikakaudessa, jota tarkastelemme vuosien 1776 ja 1798 välillä, on Alfa ja Omega -tunnusmerkki, sillä se osoittaa Itsenäisyysjulistuksen ”puhumisen” alussa, mikä on esikuva vuoden 1798 Alien and Sedition Acts -laeista. Tuon ajanjakson keskellä on Yhdysvaltain perustuslaki. Tämä ajanjakso tarjoaa profeettallisen kuvauksen maasta nousevan pedon hallintavallasta, sillä se alkaa puhua karitsan tavoin, mutta ajanjakso päättyy lainsäädäntöön, joka edustaa lohikäärmettä. Mutta kuten usein on asianlaita, jonkin asian alku ja loppu asettuvat vastakohtien mukaisiksi. Ajanjakson ensimmäinen waymark esitetään viimeisessä waymarkissa, ja keskimäinen waymark oli Yhdysvaltain perustuslaki, jonka ratifioi KOLMETOISTA osavaltiota. Heprean sana ”totuus” muodostettiin ensimmäisestä kirjaimesta, jota seurasi kolmastoista kirjain, jota seurasi heprealaisen aakkoston viimeinen kirjain.

Ajanjakso, jota nyt tarkastelemme, kantaa Ensimmäisen ja Viimeisen, joka on Totuus, tunnusmerkkiä. Tämä ajanjakso kuvaa aikaa, joka johtaa maapetovallan hallituskauden alkuun raamatullisen profetian kuudentena valtakuntana, ja sen tähden se kuvaa myös aikaa, joka johtaa maapetovallan hallituskauden loppuun raamatullisen profetian kuudentena valtakuntana. Tuo ajanjakso alkoi lopun aikana vuonna 1989. Vuodet 1776–1798 on asetettava vuosien 1989 ja pian tulevan sunnuntailain päälle, jolloin maapeto puhuu lohikäärmeen tavoin, niin kuin Alien and Sedition Acts edustaa.

On hyödyllistä liittää tutkimukseemme vielä toinen profeettallinen totuus. Tuo totuus on ”lopun ajan” osatekijä vertauskuvana, joka usein sivuutetaan. Laodikealainen adventismi saattaa hyvinkin tietää, että vuosi 1798 oli ”lopun aika”, mutta heidän ymmärryksensä yleensä päättyy siihen, sillä heillä ei ole aavistustakaan siitä, että jokainen uudistuslinja on rinnakkainen muiden uudistuslinjojen kanssa. Jokainen uudistuslinja alkaa ”lopun ajasta”.

मूसा मसीह का प्रतरूप था, और मूसा ने स्वयं यह तथ्य सीधे कहा, और पतरस ने प्रेरितों के काम की पुस्तक में इसकी पुष्टि की।

Herra, sinun Jumalasi, on nostava sinulle profeetan sinun keskeltäsi, sinun veljiesi joukosta, minun kaltaiseni; häntä te kuulkaa. 5. Mooseksen kirja 18:15.

Jeesuksen oli määrä olla ”Mooseksen kaltainen”.

Ja nyt, veljet, minä tiedän, että te teitte sen tietämättömyydestä, niin kuin myös teidän hallitusmiehenne. Mutta sen, minkä Jumala oli ennalta ilmoittanut kaikkien profeettojensa suun kautta, että Kristuksen piti kärsiä, hän on näin täyttänyt. Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, jotta virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvojen edestä, ja että hän lähettäisi hänet, joka on teille edeltä määrätty, Jeesuksen Kristuksen. Hänet taivaan tulee ottaa vastaan niihin asti, kunnes tulevat kaiken ennalleenasettamisen ajat, joista Jumala on puhunut kaikkien pyhien profeettojensa suun kautta maailman alusta asti. Sillä Mooses todella sanoi isille: Profeetan Herra, teidän Jumalanne, on herättävä teille teidän veljienne joukosta, minun kaltaiseni; häntä kuulkaa kaikessa, mitä hän teille puhuu. Ja tapahtuu, että jokainen sielu, joka ei kuule sitä profeettaa, hävitetään kansan keskuudesta. Ja kaikki profeetat Samuelista alkaen ja hänen jälkeensä tulleet, niin monet kuin ovat puhuneet, ovat myös ennustaneet näistä päivistä. Ap. t. 3:17–24.

Loppuaika Mooseksen historiassa oli hänen syntymänsä, ja se oli Kristuksen syntymän esikuva. Sekä Kristuksen että Mooseksen syntymän aikaan tapahtui tiedon lisääntyminen, joka oli koetteleva tuolle sukupolvelle. Tieto heidän kummankin syntymästä johti siihen, että sekä Egyptin että Rooman lohikäärmevalta pyrki surmaamaan profetian lupaamat henkilöt. Kukkuloilla olevat paimenet ja idästä tulleet tietäjät edustavat niitä, jotka ymmärsivät tiedon lisääntymisen lopun aikana.

Yleisesti jää huomaamatta se, että lopun ajassa on kaksi tienviittoa. Ei ainoastaan Mooses syntynyt, vaan kolme vuotta aikaisemmin syntyi hänen veljensä Aaron. Kuusi kuukautta ennen Kristuksen syntymää syntyi hänen serkkunsa Johannes. Vuotta 1798 pidetään yleisimmin ”lopun ajan” tunnusmerkkinä, ja vuonna 1798 peto (poliittinen järjestelmä), jonka selässä portto oli ratsastanut läpi pimeän keskiajan, surmattiin, ja vuotta myöhemmin kuoli myös se ”nainen”, joka oli ratsastanut tuon pedon selässä.

Vuonna 1989 oli kaksi presidenttiä. Reagan hallitsi aina vuoden 1989 virkaanastujaisiin saakka, ja sitten Bush vanhempi aloitti hallituskautensa. Tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen vuoden päättymistä oli esikuvallistanut seitsemänkymmenen vuoden vankeus Babylonissa, ja kun kenraali Kyyros, Dareioksen veljenpoika, surmasi Belsassarin juhlayönä, Darios oli varsinainen kuningas. Darios ja Kyyros edustavat tuon lopun ajan kahta tienviittoa.

Profeetallinen suhde Mooseksen ja Aaronin, Johanneksen ja Jeesuksen, Dareioksen ja Kyyroksen, paaviuden ja paavin sekä Reaganin ja Bushin välillä on kaikki profeetallisen valon lähde, kun niitä tutkitaan oikealla menetelmällä. Se, mihin tässä viittaisimme, on se, että Johannes, Jeesuksen serkku, oli ääni erämaassa, jota oli esikuvannut Mooseksen veli Aaron, joka matkasi erämaahan kohdatakseen Mooseksen tullakseen hänen äänekseen.

Kristuksen voittoa edeltäneen kolmenkymmenen vuoden ajanjakson aikana sekä antikristusta edeltäneiden kolmenkymmenen vuoden aikana on olemassa tienviittoa, joka yksilöi ”äänen”.

Kristuksen kohdalla se oli Johanneksen ääni, joka huusi erämaassa. Vuonna 533 Justinianus antoi asetuksen, jossa antikristus määriteltiin harhaoppisten oikaisijaksi ja kirkon pääksi. Justinianuksen asetus oli se ”ääni”, joka valmisti tietä Orléansin kirkolliskokouksessa vuonna 538 annetulle sunnuntailaki-asetukselle”.

Kyyroksen kenraalin sotajoukko oli se ääni, joka ilmoitti, että Dareioksen Babylonin valloitus oli välittömästi edessä.

”Kyyroksen sotajoukon saapuminen Babylonin muurien eteen oli juutalaisille merkki siitä, että heidän vapautumisensa vankeudesta oli lähestymässä. Yli vuosisata ennen Kyyroksen syntymää Inspiraatio oli maininnut hänet nimeltä ja saattanut kirjoitettavaksi kertomuksen siitä todellisesta työstä, jonka hänen tuli tehdä yllättäessään Babylonin kaupungin ja valmistaessaan tien vankeuden lasten vapauttamiselle. Jesajan kautta oli puhuttu sana:”

”Näin sanoo Herra voidellullensa, Koorekselle, jonka oikeaan käteen minä tartun kukistaakseni kansakuntia hänen edestään; ... avatakseni hänen eteensä kaksilehtiset portit, niin etteivät portit ole suljetut; minä käyn sinun edelläsi ja teen mutkaiset paikat suoriksi; vaskiportit minä murskaan ja rautasalvat minä katkon; ja minä annan sinulle pimeyden aarteet ja salaisten kätköjen kalleudet, jotta tietäisit, että minä olen Herra, joka kutsun sinut nimeltäsi, minä olen Israelin Jumala.” Jesaja 45:1–3. Profeetat ja kuninkaat, 551.

Kun tunnustetaan, että profeetallinen ”lopun aika” vahvistetaan kahden todistajan tai kahden tienviitan kautta, voidaan myös tunnistaa, että toinen näistä kahdesta tienviitasta edustaa lähestyvän historian tunnistamista, julistusta tai varoitusta. Aaron, Johannes, Kyyros ja Justinianus edustavat tienviitaa, joka edeltää lopun aikaa. Lopun aika vuonna 1798 on sen ajanjakson päätepiste, jota kuvataan vuodesta 1776 vuoteen 1798 saakka. Tuon historian keskellä oleva tienviitta on ääni, joka huutaa erämaassa lähestyvän historian tähden. Tuo historia alkoi julkaisulla, joka hylkäsi joko kuninkaan tai paavin diktaattorisen hallintavallan, ja se päättyi julkaisuun, joka edusti diktaattorin luonnetta. Keskellä ollut julkaisu edusti tulevan historian ”varoitusta”, ja varoitus oli se, että Yhdysvaltain perustuslaki kumottaisiin historian lopussa.

Tuo historian linja alkoi toistua vuonna 1989, ja se päättyy sunnuntailakiin, kun erämaasta kaksisataa vuotta aiemmin, vuonna 1789, annettu varoitus hylätään. Vuosi 1989 oli jakeen neljäkymmenen lopussa oleva lopun aika, ja se vastaa vuoden 1798 lopun aikaa. Vuosi 1989 vastaa vuotta 1776, ja sunnuntailaki edustaa vuotta 1798. Sen historian keskellä, jossa jokaisen näyn vaikutus täyttyy, täyttyy se historia, joka alkoi 11. syyskuuta 2001 ja jatkuu vuoden 1789 varoitukseen asti, ja perustuslaki kumotaan. Keskellä täytyy olla tienviitta, sillä Jumala ei koskaan muutu. Tuo tienviitta edustaisi varoitusta sille profeetalliselle historialle, joka alkaa pian tulevasta sunnuntailaista.

Vuosi 1989 merkitsee jakeen neljäkymmentä lopun aikaa, joka johtaa jakeen neljäkymmentäyksi sunnuntailakiin. Varoitussanoma, joka saapui lopun ajan jälkeen mutta ennen sunnuntailakia, oli 11. syyskuuta 2001. Se varoittaa, että tuon historian ajanjakson päättyessä kolmas voi, joka saapui 11. syyskuuta 2001 ja joka välittömästi pidätettiin, iskisi jälleen odottamattomana yllätyksenä, ja tuhansia kaupunkia tuhoutuisi. Kun tuo hävitys saapuu, Saatana aloittaisi ihmeellisen työnsä, ja

tuo työ alkaa pian tulevassa sunnuntailaissa.

”Oi, jospa Jumalan kansalla olisi taju tuhansia kaupunkeja uhkaavasta lähestyvästä hävityksestä, kaupunkeja, jotka nyt ovat lähes epäjumalanpalvelukselle annetut! Mutta monet niistä, joiden tulisi julistaa totuutta, syyttävät ja tuomitsevat veljiään. Kun Jumalan kääntävä voima tulee ihmismielten ylle, tapahtuu ratkaiseva muutos. Ihmisillä ei ole enää halua arvostella ja repiä maahan. He eivät asetu sellaiseen asemaan, joka estää valoa loistamasta maailmalle. Heidän arvostelunsa, heidän syyttelynsä, lakkaa. Vihollisen voimat kokoontuvat taisteluun. Ankaria taisteluita on edessämme. Tulkaa lähekkäin, veljeni ja sisareni, tulkaa lähekkäin. Sitoutukaa Kristukseen. ’Älkää sanoko: Salaliitto,... älkääkä pelätkö sitä, mitä tämä kansa pelkää, älkääkä vavisko. Herra Sebaot pitää pyhänä; hän olkoon teidän pelkonne, hän olkoon teidän kauhistuksenne. Ja hän on oleva pyhäkkö; mutta kompastuskivi ja loukkauksen kallio molemmille Israelin heimoille, paula ja ansa Jerusalemin asukkaille. Ja monet heidän joukossaan kompastuvat, kaatuvat ja murskautuvat, takertuvat paulaan ja tulevat vangituiksi.’

”Maailma on näyttämö. Sen asukkaat, näyttelijät, valmistautuvat esittämään osansa viimeisessä suuressa draamassa. Jumala on kadotettu näkyvistä. Ihmiskunnan suurten joukkojen keskuudessa ei ole mitään ykseyttä, paitsi silloin kun ihmiset liittoutuvat toteuttaakseen itsekäitä tarkoituksperiään. Jumala katsoo tätä kaikkea. Hänen tarkoituksensa kapinallisten alamaistensa suhteen täytyvät. Maailmaa ei ole annettu ihmisten käsiin, vaikka Jumala sallii sekasorron ja epäjärjestyksen voimien hallita jonkin aikaa. Alhaalta tuleva voima toimii saattaakseen päätökseen draaman viimeiset suuret kohtaukset,—Saatana esiintyen Kristuksena ja vaikuttaen kaikella vääryyden eksytyksellä niissä, jotka sitovat itsensä yhteen salaseuroissa. Ne, jotka antautuvat liittoutumisen himolle, toteuttavat vihollisen suunnitelmia. Syyttä seuraa seuraus.”

”Rikkomus on melkein saavuttanut täyden mittansa. Sekasorto täyttää maailman, ja suuri kauhu on pian kohtaava ihmisiä. Loppu on aivan lähellä. Meidän, jotka tunnemme totuuden, tulisi valmistautua siihen, mikä pian kohtaa maailman musertavana yllätyksenä.” Review and Herald, 10. syyskuuta 1903.

Varoitus, jota perustuslain käyttöönotto vuonna 1789 esikuvallisesti kuvasi, on kolmannen enkelin varoitus, joka palaa toiseen Kaadekseen, kun sadan neljänkymmenenneljän tuhannen sinetöiminen alkaa. Tämä varoitus on Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun ensimmäisen äänen varoitus, eikä ainoastaan New York Cityn suuret rakennukset sortuneet tuona aikana, vaan itse perustuslain olemus muuttui. Perustuslaki laadittiin ja perustui englantilaiseen lakiin, jonka perusfilosofia voidaan yksinkertaisesti määritellä näin: ”ihminen on syytön, kunnes hänet todistetaan syylliseksi.” Perustuslaki laadittiin torjumaan se, mikä tunnetaan roomalaisena lakina ja jonka perusfilosofia voidaan yksinkertaisesti määritellä näin: ”ihminen on syyllinen, kunnes hänet todistetaan syyttömäksi.”

Erämaasta tullut varoitus vuonna 1789, jota perustuslaki edustaa, edustaa syyskuun 11. päivän 2001 varoitusta, eikä ainoastaan palavien rakennusten ilmestyminen merkinnyt tuota historiaa kirjaimellisella täyttymyksellä, vaan myös Patriot Actin läpimeno (puhuminen) edusti tätä varoitusta.

Patriot Act (Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act of 2001) esiteltiin Yhdysvaltain kongressissa pian 11. syyskuuta 2001 tehtyjen terrori-iskujen jälkeen. Lakiesitys esiteltiin edustajainhuoneessa 23. lokakuuta 2001 ja senaatissa 24. lokakuuta 2001. Presidentti George W. Bush vahvisti sen laiksi 26. lokakuuta 2001. Patriot Actin tarkoituksena oli vahvistaa hallituksen kykyä tutkia terroritekoja ja estää niitä sekä laajentaa valvonta- ja lainvalvontavaltuuksia, ja se hylkäsi englantilaisen oikeuden perustavanlaatuisen periaatteen, jonka mukaan ihminen on syytön, kunnes hänen syyllisyytensä on näytetty toteen. Hallituksen eliitti käyttää sitä yhä nykyään oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin menettelytapojen, yksityisyyden suojan ja reilujen oikeudenkäyntien kiertämiseen.

Jatkamme tätä tutkistelua seuraavassa artikkelissamme.

”Mikä on tilamme tänä peljättävänä ja juhlallisena aikana? Voi, miten ylpeys vallitsee seurakunnassa, miten ulkokultaisuus, miten petos, miten rakkaus pukeutumiseen, kevytmielisyyteen ja huvitteluun, miten halu ylivallan saavuttamiseen! Kaikki nämä synnit ovat hämärtäneet mielen, niin ettei iankaikkisia asioita ole havaittu. Emmekö tutkisi Raamattua, jotta tietäisimme, missä olemme tämän maailman historian kulussa? Emmekö tulisi ymmärtäväisiksi sen työn suhteen, jota meidän hyväksemme tänä aikana toimitetaan, ja sen aseman suhteen, joka meidän syntisinä tulee ottaa, samalla kun tämä sovitustyö on käynnissä? Jos meillä on mitään huolta sielujemme pelastuksesta, meidän on tehtävä ratkaiseva muutos. Meidän on etsittävä Herraa totisessa katumuksessa; meidän on sielun syvässä murtuneisuudessa tunnustettava syntimme, jotta ne pyyhittäisiin pois.

”Me emme saa enää viipyä lumotulla maalla. Koetusaikamme päättymisen lähestyminen nopeasti. Tutkikoon jokainen sielu: Mikä on tilani Jumalan edessä? Emme tiedä, kuinka pian nimemme voidaan ottaa Kristuksen huulille ja meidän asiamme lopullisesti ratkaista. Millaisia, oi millaisia nämä päätökset tulevat olemaan! Luetaanko meidät vanhurskaiden joukkoon, vai luetaanko meidät jumalattomien joukkoon?

”Nouskoon seurakunta ja tehköön parannuksen luopumuksistaan Jumalan edessä. Herätkööt vartijat ja antakoot pasuunalle selvä ääni. Tämä on määrätty varoitus, joka meidän on julistettava. Jumala käskää palvelijoitaan: ’Huuda kurkun täydeltä, älä säästä, korota äänesi kuin pasuuna, ja ilmoita minun kansalleni heidän rikkomuksensa ja Jaakobin heimolle heidän syntinsä.’ Kansan huomio on saatava; ellei sitä voida tehdä, kaikki ponnistus on turhaa; vaikka enkeli taivaasta astuisi alas ja puhuisi heille, hänen sanansa eivät hyödyttäisi enempää kuin jos hän puhuisi kuoleman kylmään korvaan. Seurakunnan on herättävä toimintaan. Jumalan Henki ei voi koskaan tulla sisään, ennen kuin se valmistaa tien. Sydäntä on tutkittava vakavasti. Tulee olla yksimielistä, hellittämätöntä rukousta sekä uskon kautta Jumalan lupausten omistamista. Tulee olla, ei ruumiin pukemista säkkiin muinaisten aikojen tapaan, vaan sielun syvää nöyrytmistä. Meillä ei ole ensimmäistäkään syytä itsensä onniteluun ja itsensä korottamiseen. Meidän tulee nöyrytyä Jumalan väkevän käden alle. Hän ilmestyy lohduttamaan ja siunaamaan niitä, jotka häntä totisesti etsivät.”

Työ on edessämme; ryhdymmekö siihen? Meidän on työskenneltävä nopeasti, meidän on mentävä vakaasti eteenpäin. Meidän on valmistauduttava Herran suureen päivään. Meillä ei ole aikaa hukattavana, ei aikaa omien itsekkäiden tarkoitusperien ajamiseen. Maailmaa on varoitettava. Mitä me yksilöinä teemme saattaaksemme valon toisten eteen? Jumala on jättänyt jokaiselle ihmiselle hänen työnsä; jokaisella on osansa suoritettavana, emmekä voi laiminlyödä tätä työtä saattamatta sieluumme vaaraan.

”Oi veljeni, tahdotteko murehduttaa Pyhän Hengen ja saada sen poistumaan? Tahdotteko sulkea ulkopuolelle autuaan Vapahtajan, koska ette ole valmistautuneet hänen läsnäoloonsa? Jätättekö sielut menehtymään ilman totuuden tuntemusta, koska rakastatte mukavuuttanne liian paljon kantaaksenne sitä taakkaa, jonka Jeesus kantoi teidän puolestanne? Herätkäämme unesta. ’Olkaa raittiit, valvokaa; sillä teidän vastustajanne, Perkele, käy ympäri niin kuin kiljuva leijona etsien, kenet saisi niellä.’” Review and Herald, 22. maaliskuuta 1887.